

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Cap. I. Quid & quotuplex sit consolatio Apostolica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

PARS I.

DE CONVERSATIONE
APOSTOLICA IN
COMMUNI.

DE hac senz potissimum quæstiones resol-
vendæ sunt. 1. Quid, & quotuplex sit
Conversatio Apostolica. 2. Quam fru-
ctuosa, atque ad animarum salutem pro-
curandam efficax sit. 3. Quomodo insti-
tuenda sit. 4. Quibus instrumentis ad eam
rite instituendam utendum sit. 5. Quibus motivis excitan-
dus sit zelus, seu fervor ad eam alacriter peragendam neces-
sarius. 6. Quæ impedimenta præcipue impedian fructuo-
sam Conversationem, & quomodo removenda sint. Quæ
omnes quæstiones sequentibus sex capitibus paulò fusiū re-
solventur.

CAPUT I.

*QVID ET QVOTPLEX SIT CON-
VERSATIO APOSTOLICA.*

Non est animus agere hoc loco de Conversatione latissi-
mè accepta, prout scilicet etiam profanam, seu ad po-
liticos fines tendentem Conversationem includit; sed de illa
duntaxat, quæ ad spiritualem animæ salutem ordinatur, & ab
Apostolicis viris, seu ijs, qui curam animarum suscepérunt,
institui consuevit, & rectè sic definiri videtur posse: *Est mo-
dus agendi cum Proximo privatus, atque ad anima salutem
procurandam ordinatus.* Cujus definitionis bonitas ex brevi
potiorum partium explicacione clariùs patebit. Dicitur
itaqne primò. *Modus agendi;* quia, licet conversatio potis-
simū sermone perficiatur, interdum tamen etiam alias
actiones, v. g. auditionem, aliisque obsequia à sermone di-
stincta includit. Dicitur secundò. *Cum Proximo;* Ut ab
Instru&T. III. A Ora-

2. *De Conversatione Apostolica in communi.*

Oratione distinguitur, quæ modus agendi cum DEO rectius dicitur. Dicitur tertio. *Privatus*: Ut à Concionibus, Exhortationibus, & similibus actionibus, quæ publicè, & cum Communitate potius, quam privatis Personis instituuntur, distinguuntur. Dicitur quartò. *Ad salutem anime procurandam ordinatus*: Ut profana & politica Conversatio excludatur, quæ ad recreationem duntaxat, vel alium naturalem, atque politicum finem ordinatur.

Atque ex hac definitione facile quoque nunc responsio ad alteram quæstionis in titulo propositæ partem patet, quotuplex nempe sit Conversatio; cum enim varij sint fines particulares, ob quos Conversatio talis cum Proximo suscipitur, varias quoque species Conversationis oriri necesse est, quæ tamen ad senas ferè, velut præcipias revocari possunt, quarum prima est *Visitatio amica*, quâ Personæ privatæ ad nullum prope modum alium finem, quam ad conciliandam aut conservandam eorum benevolentiam, per quam facilè & expeditius animarum salus procuretur, visitantur, uti non raro Viri Apostolici cum magno fructu & lucro animatum facere consueverunt, quemadmodum infra in secunda parte ostendetur. Secunda est *Instructio spiritualis*, quâ seu Fideles, seu Infideles in rebus ad animæ salutem pertinentibus instruuntur. Tertia est *Consolatio opportuna*, quâ Personæ internis afflictionibus oppressæ variis doctrinis & veritatibus supernaturalibus opportunè suggestis, aut certè in memoriam revocatis ad pristinam animi quietem, lætitiamque reducuntur. Quarta est *Curatio spiritualis*, seu *Conversio*, quâ vel inveterati Peccatores ad spem, & curam salutis suscipiendam excitantur, vel ij, qui graves inimicitias fovere sunt soliti, ad pacem & amicitiam cum Inimicis redintegrandam inducuntur. Quinta est *Captivorum*, sive ad carceris duntaxat pœnam, sive ad ipsum etiam mortis supplicium æquanimiter sustinendum zelosa roboratio. Sexta denique est *agrorum & moribundorum* ad morborum dolores ac molestias patienter sufferendas, aut ipsam etiam, si DEO visum fuerit, mortem piè ac Christianè obeundam solidam, prudensque dispositio, de quibus singulis speciebus specialia, & per quam salutaria præcepta in secunda hujus Instructionis parte suggerentur.

CAPUT

